

Управління на основі бойових завдань. Настанова сухопутних військ США

У настанові сухопутних військ ADP 6-0 «Управління на основі бойових завдань: командування та управління сухопутними військами» розглядаються основи управління військами на основі бойових завдань, командування та управління як процесу та як бойової функції.

Розглянуто, як командири за допомогою своїх штабів повинні поєднувати мистецтво і науку командування та управління, щоб розуміти обстановку, приймати рішення, організовувати та керувати діями своїх військ, вести їх до виконання поставлених завдань. Положення, викладені в цій настанові, є основою для методів, способів та порядку здійснення командування та управління.

Способи та порядок дій пояснюються у Польовому статуті FM 6-0 «Організація та робота командирів та штабів», а методи командування та управління викладені в Наставі ATP 6-0.5 «Організація та робота органів управління», а також в інших статутних документах. Основною цільовою аудиторією Настави ADP 6-0 є командири, військові начальники та штаби підрозділів і частин сухопутних військ.

УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ БОЙОВИХ ЗАВДАНЬ

НАСТАЇОВА СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК США ADP 6-0

Видавництво
«К Н Т»
Київ — 2024

MISSION COMMAND COMMAND AND CONTROL OF ARMY FORCES ADP 6-0

Переклад українською — Михайло Левківський

Управління на основі бойових завдань. Настанова сухопутних військ США
У 67 ADP 6-0. — Київ: Видавництво «КНТ», 2024. — 194 с.

ISBN 978-611-01-3254-1

У настанові сухопутних військ ADP 6-0 «Управління на основі бойових завдань: командування та управління сухопутними військами» розглядаються основи управління військами на основі бойових завдань, командування та управління як процесу та як бойової функції.

Розглянуто, як командири за допомогою своїх штабів повинні поєднувати мистецтво і науку командування та управління, щоб розуміти обстановку, приймати рішення, організовувати та керувати діями своїх військ, вести їх до виконання поставлених завдань.

Положення, викладені в цій настанові, є основою для методів, способів та порядку здійснення командування та управління.

Способи та порядок дій пояснюються у Польовому статуті FM 6-0 «Організація та робота командирів та штабів», а методи командування та управління викладені в Настанові АТР 6-0.5 «Організація та робота органів управління», а також в інших статутних документах.

Основною цільовою аудиторією Настанови ADP 6-0 є командири, військові начальники та штаби підрозділів і частин сухопутних військ.

ISBN 978-611-01-3254-1

© Видавництво «КНТ», 2024.

З М І С Т

ПЕРЕДМОВА	4
ВСТУП	7
Розділ 1. ВСТУП В УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ БОЙОВИХ ЗАВДАНЬ	14
1.1. Характер військових операцій	14
1.2. Спільні наземні операції	17
1.3. Управління на основі бойових завдань	19
1.4. Принципи управління з урахуванням бойових завдань	26
1.5. Роль підлеглих під управлінням з урахуванням бойових завдань	43
1.6. Командування та управління	45
1.7. Командування та управління як бойова функція	53
<i>ВИСНОВОК</i>	<i>59</i>
Розділ 2. КОМАНДУВАННЯ	61
2.1. Сутність командування	61
2.2. Елементи командування	62
2.3. Роль командирів у військових операціях	86
2.4. Рекомендації щодо підвищення ефективності командування	93
<i>ВИСНОВОК</i>	<i>108</i>
Розділ 3. УПРАВЛІННЯ	110
3.1. Сутність управління	110
3.2. Елементи управління	114
3.3. Засоби управління	129
3.4. Рекомендації щодо підвищення ефективності управління	136
<i>ВИСНОВОК</i>	<i>143</i>
Розділ 4. СИСТЕМА КОМАНДУВАННЯ ТА УПРАВЛІННЯ	144
4.1. Визначення системи командування та управління	144
4.2. Організація командування та управління	171
<i>ВИСНОВОК</i>	<i>178</i>
СЛОВНИК СКОРОЧЕНЬ І ТЕРМІНІВ	179
ЛІТЕРАТУРА	186

ПЕРЕДМОВА

У Настанові сухопутних військ ADP 6-0 «Управління на основі бойових завдань: командування та управління сухопутними військами» розглядаються основи управління військами на основі бойових завдань, командування та управління як процесу та як бойової функції. У ньому описується, як командири за допомогою своїх штабів повинні поєднувати мистецтво і науку командування та управління, щоб розуміти обстановку, приймати рішення, організовувати та керувати діями своїх військ, вести їх до виконання поставлених завдань.

Для розуміння доктринальних положень, викладених у цьому посібнику, читачі повинні розуміти характер військових операцій та основи спільних наземних операцій сухопутних військ, описані в Настанові ADP 3-0 «Операції». Для здійснення командування та управління життєво важливими є лідерські якості та компетенції, тому читачі повинні бути знайомі з основами лідерства, викладеними в Настанові ADP 6-22 «Лідерство в сухопутних військах», та в Польовому статуті FM 6-22 «Розвиток лідерів». При здійсненні командування та управління, рішення та дії диктує військова етика, і читачі повинні розуміти ідеї, викладені у Настанові ADP 6-22. Оскільки основою для здійснення командування та управління є процес організації та ведення бойових дій, читачі також повинні розуміти його основи, викладені в Настанові ADP 5-0 «Процес організації та ведення бойових дій».

Положення, викладені в цій настанові, є основою для методів, способів та порядку здійснення командування та управління. Способи та порядок дій пояснюються у Польовому статуті FM 6-0 «Організація та робота командирів та штабів», а методи командування та управління викладені в Настанові АТР 6-0.5 «Організація та робота органів управління», а також в інших статутних документах.

Основною цільовою аудиторією Настанови ADP 6-0 є командири, військові начальники та штаби підрозділів і частин сухопутних військ¹.

Управління на основі бойових завдань пред'являє підвищені вимоги до підлеглих на всіх рівнях, тому розуміння та застосування на практиці принципів такого управління під час бойових дій та під час повсякденної службово-бойової діяльності є обов'язковим для всіх представників військової професії.

Історично, сухопутні війська воюють разом із союзниками у складі міжвидових, об'єднаних чи багатонаціональних угруповань військ, тому положення цієї Настанови відповідають доктрині проведення міжвидових (багатонаціональних) операцій. Командири та штаби військових формувань сухопутних військ, яким для ведення своїх дій потрібні міжвидові сили та засоби, а також чинні у складі об'єднаних тактичних груп чи багатонаціональних формувань, повинні також звертатися до відповідних статутних положень, що стосуються командування та управління об'єднаними чи багатонаціональними військами.

Настанова ADP 6-0 відповідає угоді про стандартизацію в рамках Організації Північноатлантичного договору № 2199 «Командування та управління сухопутними військами союзників».

Командири, штаби та особовий склад підпорядкованих їм військових формувань зобов'язані стежити за тим, щоб їх рішення та дії відповідали чинному американському та міжнародному законодавству, а також, у деяких випадках, законам та нормативним актам країни перебування. Командири та начальники всіх ступенів зобов'язані стежити за тим, щоб їх військовослужбовці діяли відповідно до військової етики, законів та звичаїв ведення війни. Закони та звичаї ведення війни розглядаються у Польовому статуті FM 27-10.

Там, де це застосовано, в Настанові ADP 6-0 використовуються терміни та визначення, єдині для всіх збройних сил. Окремі терміни та визначення, як єдині, і прийняті в сухопутних військах, наводяться як у словнику, так і в тексті. Терміни, які вводяться в дію цією Настановою, зазначені у словнику зірочкою (*), а також виділені у тексті жирним шрифтом; інші терміни виділяються курсивом, після чого наводиться номер документа, що їх встановлює.

Положення цієї Настанови поширюються на регулярні сухопутні війська, Національну гвардію США та Резерв сухопутних військ США, якщо не зазначено інше.

Розробником настанови є Загальновійськовий навчальний центр сухопутних військ США, документ безпосередньо підготовлений його відділом передового досвіду з управління з урахуванням бойових завдань. Зауваження та рекомендації до цього повчання можна надсилати встановленим порядком за формою міністерства Армії № 2028 на ім'я начальника Загального навчального центру сухопутних військ США за адресою: ***; по електронній пошті: ***

ВСТУП

Дана оновлена редакція Настанови ADP 6-0 є подальшою еволюцією доктрини управління сухопутними військами на основі бойових завдань з урахуванням досвіду, отриманого з 2012 року. Використання терміна **«управління з урахуванням бойових завдань»** для опису низки понять — бойової функції, системи та філософії — породило непередбачену двозначність.

Термін «управління на основі бойових завдань» замінив собою термін **«командування та управління»**, але в практичному плані вони часто означали те саме. Це призвело до того, що у різних командирів та начальників виникали різні очікування щодо того, як слід застосовувати управління на основі бойових завдань під час бойових дій та під час повсякденної службово-бойової діяльності. Навішування різних ярликів на управління на основі бойових завдань мимоволі призводило до зниження значущості такого управління, що має вирішальне значення для командування та управління сухопутними військами у всьому спектрі військових операцій.

Відмінність управління на основі бойових завдань від командування та управління в цілому забезпечує ясність, дозволяє командирам зосередитися на управлінні в контексті виконуваних ними завдань та приводить сухопутні війська у відповідність до вимог міжвидових, об'єднаних та багатонаціональних операцій та суміжних організацій, у яких використовується термін «командування та управління».

Командування та управління — тобто. реалізація належним чином призначеним командиром своєї влади та керівництва над довіреними йому силами та засобами є основоположними у військовому мистецтві та науці. Без них жодна спеціалізована бойова функція, як сама по собі, так і в поєднанні з іншими, не має сенсу. За процес командування та управління несуть відповідальність командири, за його допомогою вони визначають задум та напрямок реалізації будь-яких військових зусиль для досягнення спільної мети — виконання бойового завдання.

Військові операції за своєю суттю є людською діяльністю, що характеризується насильством та постійною адаптацією всіх учасників; і

для їх успішного проведення необхідно, щоб сухопутні війська приймали та реалізовували ефективні рішення швидше, ніж це робить противник. Тому як підхід до командування та управління в сухопутних військах прийнято управління на основі бойових завдань, яке дає можливість підлеглим самостійно приймати рішення і децентралізовано їх виконувати відповідно до обстановки, що складається.

Характер операцій та закономірності військової історії вказують на переваги управління на основі бойових завдань. Цей підхід бере свій початок у німецькій концепції *Auftragstaktik* (дослівно «тактика, заснована на задачі»).

Метод *Auftragstaktik* з'явився в результаті пруських військових реформ, що послідували за поразкою пруської армії від Наполеона в битві при Єні в 1809 році. Такі реформатори, як Герхард фон Шарнхорст, Август фон Гнейзенау та Гельмут фон Мольтке, прагнули виробити підхід до планування військових кампаній та командування великими арміями на великих полях битв. В основі обговорення цієї проблеми лежало розуміння того, що нижчестоящі командири в польових умовах найчастіше краще розуміють те, що відбувається в ході битви, ніж Генеральний штаб, і з більшою ймовірністю зможуть ефективно реагувати на загрози і реалізувати можливості, що раптово виникають, якщо їм буде дозволено приймати рішення на основі цих знань. Підлеглі командири повинні мати право приймати рішення та діяти залежно від мінливої Обстановки та непередбачених подій, не передбачених планом. Після десятиліть обговорень, професіоналізації армії та практичного застосування під час датсько-пруської війни 1864 року, австро-пруської війни 1866 року та франко-пруської війни 1870 року принцип *Auftragstaktik* був закріплений у німецькому польовому статуті 1888 року.

У рамках *Auftragstaktik* командири ставлять перед підлеглими командирами чітко визначену мету, виділяють ресурси її досягнення і призначають терміни виконання, після чого їм надається свобода дій у плануванні і виконанні поставленого завдання рамках задуму вищого командира. У процесі практичної реалізації *Auftragstaktik* від командирів потрібно не боятися діяти відповідно до задуму командира і адаптуватися до ситуації так, як вони

особисто її бачать, навіть якщо їх рішення порушують попередні вказівки або директиви. Для ефективної роботи в умовах такого стилю керівництва необхідний єдиний підхід до проведення операцій, а також компетентні у своїй професії підлеглі, навчені самостійного прийняття рішень.

Аспекти управління на основі бойових завдань, включаючи задум командира, дисципліновану ініціативу, накази, що ґрунтуються на бойових завданнях, та взаємна довіра, давно стали частиною культури американської армії. Найбільш успішні командири американської армії використовували окремі елементи управління на основі бойових завдань, починаючи з XVIII століття. Накази Гранта Шерману на кампанію 1864 року та відповідний план Шермана є зразками чіткого задуму командира, наказу, заснованого на бойових завданнях та взаєморозуміння, що ґрунтується на взаємній довірі.

Якщо розглядати бойові накази, то в Положенні про польову службу сухопутних військ 1905 наводився наступний фрагмент, який служить зразком раннього обговорення форми та змісту наказів про виконання бойових завдань:

Наказ не повинен вторгтися у сферу компетенції підлеглого. У ньому має міститися все, що виходить за рамки самостійних повноважень підлеглого, але не більше. Якщо передача наказу пов'язана зі значним періодом часу, протягом якого ситуація може змінитися, слід уникати докладних інструкцій. Те саме правило діє і в тих випадках, коли накази доводиться виконувати за обставин, які автор наказу не може повністю спрогнозувати; у таких випадках доречніші інструктивні листи, в яких слід зробити акцент на меті, яку необхідно досягти, і залишити відкритим питання про засоби, які необхідно для цього використати².

Загальний задум і план Ейзенхауера щодо вторгнення до Європи в 1944 році та розгрому нацистської Німеччини є прикладом управління на основі бойових завдань, яке спрямовувало дії союзних військ на шляху від Нормандії до Рейну і далі. Свіжий приклад — марш 3-ї піхотної дивізії на Багдад в 2003 році і наступні «громові гуркоти», які показали всьому світу, що іракський ре-

жим переможений. Генерал у відставці Девід Перкінс (командир бригади під час цієї операції) пише: «Ці «громові гуркоти» були успішними тому, що командири корпусів і дивізій чітко сформулювали задум у своїх наказах і довіряли міркуванням і здібностям своїх підлеглих виявляти дисципліновану ініціативу, складну проблему, підстраховуючи ризики, які вони брали³».

Управління з урахуванням бойових завдань потребує наявності тактично і технічно грамотних командирів, штабів і підлеглих, які у обстановці взаємної довіри та взаєморозуміння. Воно вимагає створення ефективних військових колективів, робочих команд та груп, а також робочого клімату, в якому командири заохочують підлеглих йти на ризик та виявляти дисципліновану ініціативу для використання можливостей та протидії загрозам у рамках спільного задуму командира. З допомогою наказів, заснованих на бойових завданнях, командири фокусують увагу підлеглих цілі операції, а чи не на деталях виконання поставлених завдань.

Це дозволяє підлеглим отримати максимальну свободу дій у контексті конкретної ситуації. Нарешті, делегуючи повноваження своїм підлеглим, командири створюють необхідні умови досягнення успіху, розподіляючи ресурси з-поміж них відповідно до поставленими завданнями.

Для ефективного здійснення командування та управління командирам необхідна підтримка, яку кожному рівні управління вони отримують як бойових функцій — тобто. сукупності відповідних завдань та систем, що дозволяє командирам синхронізувати та об'єднувати всі компоненти бойової потужності. Командири та начальники здійснюють командування та управління через свої штаби та підлеглих командирів.

У цій Наставові наводяться фундаментальні принципи управління на основі бойових завдань, командування та управління як процесу та як бойової функції. Порівняно з попередніми виданнями, до цієї редакції Наставови ADP 6-0 було внесено такі покращення та зміни:

- Інформація, наведена раніше в Наставах ADP 6-0 та ADRP 6-0, тепер викладена в рамках єдиного документа.

- Питання командування та управління повторно включені до загальної доктрини бойового застосування сухопутних військ.
- Докладніше розглянуто питання командування та управління, а також їх взаємозв'язок із управлінням на основі бойових завдань.
- Переглянуто принципи керування на основі бойових завдань.
- Знову представлена система командування та управління зі своїми новими завданнями та оновленим описом.
- Розширено розділ, що стосується системи командування та управління.

Настанова ADP 6-0 складається з чотирьох розділів:

У **розділі 1** дається загальний огляд управління на основі бойових завдань, а також командування та управління загалом. У ньому описується характер операцій та оперативна концепція сухопутних військ, і навіть те, як реалізується з допомогою управління з урахуванням бойових завдань. Потім розглядаються функції командування та управління, і навіть питання створення командирами умов успішної реалізації принципу управління з урахуванням бойових завдань. Розділ завершується обговоренням командування та управління як бойової функції.

У **розділі 2** дається визначення та опис командування. У ньому описується сутність командування, його складові елементи, описується роль та місце командира у військових операціях та пропонуються рекомендації щодо підвищення ефективності командування.

У **розділі 3** дається визначення та опис управління та його взаємозв'язку з командуванням. У ньому розглядаються елементи управління та рекомендації щодо підвищення його ефективності. Нарешті, у цьому розділі розглядається важливість управління знаннями та інформацією стосовно процесу управління.

У **розділі 4** розглядається система командування та управління, що дозволяє реалізувати функції командування та управління військами. Тут розглядаються люди, процеси, мережі та органи управління, які є компонентами системи командування та управління. Також розглядаються питання планування та організації органів управління.

У вступній таблиці наведено деякі нові, уточнені або виключені з використання терміни та їх визначення, що наводяться у цьому посібнику. Структурна схема обговорюваних у Настанові питань наведена на вступному малюнку.

Таблиця 1

**Нові, уточнені та виключені терміни
та визначення Сухопутних військ**

Визначення або термін	Примітки
Мистецтво управління	Термін більше не використовується
Повноваження	термін більше не використовується
Фактори громадянського середовища	Термін встановлюється Настановою ADP 6-0, уточнено його визначення
Командування та управління	Термін уточнений як єдиний для всіх збройних сил
Система командування та управління	Новий термін сухопутних військ
Візуалізація командира	Термін встановлюється Настановою ADP 6-0
Загальна оперативна картина	Уточнено визначення терміна
Дані	Нове визначення терміну
Найважливіша інформація про свої війська	Термін встановлюється Настановою ADP 6-0, уточнено його визначення
Інформація	Новий термін та визначення
Захист інформації	Термін більше не використовується
Інформаційна система	Термін більше не використовується
Знання	Новий термін та визначення
Ключові завдання	Термін встановлюється Настановою ADP 6-0
Управління на основі бойових завдань	Новий термін сухопутних військ
Система управління на основі бойових завдань	Термін виключено
Функція управління на основі бойових завдань	Термін виключено
Виправданий ризик	Термін виключено
Релевантна інформація	Новий термін
Наука керування	Термін більше не використовується
Розуміння обстановки	Термін встановлюється Настановою ADP 6-0
Розуміння	Новий термін та визначення

Характер війни

Війна — це людська діяльність, що є зіткненням волі, що характеризується застосуванням насильства і безперервною адаптацією всіх учасників, і що проводиться в динамічній і невизначеній обстановці для досягнення політичних цілей

*Операції мають враховувати характер війни.
Тому оперативною концепцією сухопутних військ є...*

Спільні наземні операції

Одночасне проведення наступальних, оборонних операцій, дій зі стабілізації ситуації та підтримки цивільної влади в різних галузях з метою формування оперативної обстановки, запобігання конфлікту, перемоги у великомасштабних наземних бойових діях та закріплення досягнутих успіхів у рамках єдиних дій

Оперативна концепція сухопутних військ реалізується завдяки ...

Управлінню на основі бойових завдань

Прийнятому в сухопутних військах підходу до командування та управління, який дає можливість підлеглим приймати рішення та децентралізовано їх виконувати відповідно до обстановки, що складається.

Управління реалізується завдяки наступним принципам:
Компетенція і взаємна довіра / Загальне розуміння / Задум командира / Накази, засновані на бойових завданнях / Дисциплінована ініціатива / Прийняття ризику

Основними аспектами будь-яких військових операцій є...

Командування та управління

Реалізація належним чином призначеним командиром своєї влади та керівництва над довіреними йому силами із засобами при виконанні ними поставлених завдань.

Елементи командування:

Повноваження
Відповідальність
Прийняття рішення
Лідерство

Елементи керування:

Керівництво
Зворотній зв'язок
Інформація
Комунікація

Командування та управління як бойової функції

Тобто пов'язані з ними завдання та системи, що дозволяють командирам погоджувати та об'єднувати всі елементи бойової сили
(див. рис. 1-2, с. 55).

Рис. В-1. Структурна схема Настанови ADP 6-0

Розділ 1. ВСТУП В УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ БОЙОВИХ ЗАВДАНЬ

Ситуації, з якими стикається командир на війні, дуже різноманітні. Незважаючи на найретельніше планування та передбачливість, непередбачені перешкоди, тертя та помилки — звичайне явище в бою. Командир повинен навчитися сприймати ці події як буденність і не допускати, щоб вони заважали виконувати поставлене завдання.

FM 100-5, Операції (1941)⁴

У цьому розділі описується характер військових операцій та узагальнюються основні положення оперативної концепції сухопутних військ, задаючи тим самим контекст для розуміння управління на основі бойових завдань, а також командування та управління загалом. У ній дається визначення та опис управління на основі бойових завдань як підходу, прийнятого в сухопутних військах до командування та управління, що дозволяє проводити спільні наземні операції. Потім дається визначення та опис командування та управління, їх взаємозв'язку один з одним та їх складових елементів. Розділ завершується обговоренням командування та управління як бойової функції.

1.1. Характер військових операцій

1-1. Військові операції здійснюються у всьому діапазоні суперництва, що охоплює будь-які взаємини від співробітництва до війни. Між цими двома крайнощами держави підтримують різні відносини, які включають економічну конкуренцію, політичну чи ідеологічну напруженість, а іноді й збройні конфлікти. Насильницька боротьба за владу в державах, що не відбулися, а також поява таких великих регіональних держав, як Росія, Китай, Іран і Північна Корея, які прагнуть зайняти вигідні стратегічні позиції, ставлять перед об'єднаними силами складні завдання. Сухопутні війська мають бути готові до вирішення цих завдань у рамках всього спектру військових операцій у періоди суперництва та війни.

1-2. Спектр військових операцій — це фундаментальна конструкція, що дозволяє співвіднести масштаби та цілі військових опе-

[Перейти на сайт](#) →